Sayı : 9
Fiyatı : 100 Kr.
Çarşamba günleri çıkar
Adres: P.K. 68
ZONGULDAK

İŞÇİ DAVASI

«İşçilerin kendileri, aydınlar için yazılmış olan herşeyi okumak ve daha çok okumak istemektedirler ve işçilere fabrika şartları hakkında birkaç söz söylemenin, herkesçe bilinen şeyleri tekrarlayıp durmanın yeterli olduğuna inananlar sadece birkaç (zavallı) aydınlardır.»

HAFTALIK EKONOMİ VE POLİTİKA GAZETESİ

AMERİKAN ASKERİ YARDIMI KESİLDİ

- YENİ ZAMLAR
- YENİ VERGİLER GELİYOR
- 1975 YILI BÜTÇESİNDE SAVUNMA MASRAFLARI YÜZDE 60 ARTTIRILDI

BAŞBAKAN IRMAK :

«Türkiye bundan sonra millî güvenlik politikasını hiç yardım almayacakmış gibi ayarlayacak. Tedbir olarak savunma endüstrimizi kurmak azmindeyiz. Yeni mali kaynaklar arıyoruz ve bulmakta zorluk çekmiyeceğiz» dedi.

Amerika 5 Şubat 1975 tarihinden itibaren Türkiye'ye yapılan askeri yardımı kesmekle kalmamış, Türkiye'nin ABD'den satın alabileceği her türlü silâh, savaş aracı ve askeri donatım malzemesine de AMBARGO (satış yasağı) koymuştur. Amerika'nın bu kararı üzerine çeşitli siyasi parti başkanları şunları söylemişlerdir:

ECEVİT : Amerika'nın Türkiye'ye yaptığı askeri yardım son yıllarda çok azalmıştı. Üstelik, Amerika devamlı olarak yüklemlerini yerine getirmekte gecikiyordu. Kaldı ki, Türkiye, Amerika'dan almakta olduğu askeri araç ve gereçlerin çok büyük bir bölümünün parasını da ödüyordu. Şimdi kendi parasıyla silâh satın alma olanağı da kaldırılmıştır. Başka bir deyişle, Amerika yalnız askeri yardımı kesmemiştir. Aynı zamanda Türkiye'ye silâh ambargosu uygulamaya başlamıştır. Bu dostça bir davranış değildir.

DEMİREL : Amerika'nın Türkiye'ye yapmakta olduğu askeri yardımı kesmeye karar vermiş olmasını esefle ve üzüntüyle karşılıyorum. Türkiye ve Amerika'nın müşterek savunma işbirliği yapmasını gerektiren şartlar ortadan kalkmamıştır. Türkiye, ittifaklar ve andlaşmalar çercevesi içinde yükümlüklerini her zaman eksiksiz yerine getirmiştir.

TÜRKEŞ : Bu karar çok isabetsiz ve çok haksız bir karardır. Amerika'nın gözükör bir Yunan dostluğu ve akılsızca bir Türk düşmanlığı politikasına yönelmesi, telafisi imkânsız olayların doğmasını hazırlamaktadır.

TİMİSİ : Birlik Partisi başkanı, Amerika'nın hiç bir zaman Türkiye'ye gerçekten dost ve müttefik olmadığını söyliyerek, yardım kesilmesi konusunda alınan karardan sonra NATO'da dahil olmak üzere, Amerika ile yapılan tüm anlaşmaların yeniden gözden geçirilmesini istemiştir.

KAÇMAZ : Türkiye Sosyalist İşçi Partisi başkanı: «Emperyalist mihraklarla içiçe ve çıkar birliği içinde olan yerli egemen güçler varlıklarını bu bağımsızlık sayesinde sürdürebildiklerinden sözde yardımın kesilmesinden dolayı sızlanıp durmaktadırlar. Dünya emekçilerinin karşı çıkması gereken nokta şu veya bu bağımsızlık ilişkisinin de ötesinde emperyalizmin saldırgan silâhlanma politikasıdır.

AMERİKAN ASKERİ YARDIMI NEDİR ?

Amerika ile Türkiye arasında 12 Temmuz 1947'de askeri yardım anlaşması imzalanmıştır. Ancak yardımın başlamasıyla birlikte büyük bir umut suya düşmüştür. Zamanın siyasi iktidarı Amerikan yardımı sayesinde milli savunma giderlerinde kısıntı yaparak kalkınma çabalarını yoğunlaştırmak istiyordu. Ne var ki kısa bir süre sonra ABD yardımından gönderilen malzemenin bakım ve onarımı için 400 milyon liralık ek bir masraf gerektiği görülmüştür.

Alınan yardımın önemli bir bölümü gemi ve uçaklardır. Bu gemilerin hemen hepsi İkinci Dünya Savaşına katılmış, yaralanmış, miadının dolmasına az kalmış araçlardır. Uçaklar ise Kore savaşında yaralanmış uçaklardır. Eğitim uçuşlarında sık sık uçakların düşmesinin nedeni de budur.

Askeri yardımın geri kalan bölümü, gene İkinci Dünya Savaşında kullanılan silâhlar, Kore Savaşından kalan ve Amerikan ordusunda artık ele alınmıyan M—1 tüfekleri ve hurdası çıkmış askeri taşıt aracıdır.

Amerikan askeri yardımının bir amacı, gerektiğinde kullanılacak bir yabancı orduyu güçlendirmektir. Yardımın ikinci ve asıl amacı ise savaş sanayiine sürekli bir üretim sağlamaktır. Eskiyen araçlar yabancılara verilmekte, onların yerini alacak daha modern silâhlar yapılıp Amerikan hükümetine satılmaktadır. Böylece ABD iktidarları kendi halkının vergilerini sürekli şekilde savaş sanayiine akıtan bir mekanizmayı işletmektedirler. «Modernleşme» gerekçesinin de kamçıladığı bir tüketim, yardım alan ülkelerin işbirliğinden de yararlanarak sürdürülmektedir. Türkiye gibi ülkeler uluslararası gerginliği arttırmak için kullanılmakta, bu gerginlik yeni harcamalar için ABD yöneticilerine bir gerekçe olmaktadır.

AMERİKAN YARDIMLARI NİÇİN KESİLİYOR

Yardımın kesilmesi üzerine siyasi partiler, işçi sendikaları ve meslek kuruluşları, yazarlar çeşitli görüşler ileri sürmüşlerdir. Bunlara göre kesilmesinin nedenleri şunlardır:

1 — Yardımın kesilmesinin asıl sebebi Türkiye'nin Kıbrıs harekâtıdır. Çünkü Türkiye Kıbrıs harekâtına, Amerika'ya danısmadan ve onun rızasını almadan girişmiştir. Bunun üzerine Amerika, Kıbrıs üzerinde kendi görüşünü Türkiye'ye kabul ettirmek için askeri yardımı kesme kararı almıştır.

2 — Amerikan askeri yardımının kesilmesine sebep olanlar, Amerika'da bulunan Rumlardır. Amerikan Kongresi içindeki «Yunan Grubu» adıyla anılan senatörler, Başkan Ford'un ve Dışişleri Bakanı Kissinger'in karşı çıkmalarına rağmen, Kongreden böyle bir kararın çıkmasını sağlamışlardır.

Amerikan askeri yardımının kesilmesini yukarıdaki sebeplere bağlıyanlar, yardımın kesilmesi üzerine Türkiye'nin aşağıdaki yollara başvuracağını ileri sürerek, sözüm ona Amerika'ya gözdağı vermekte, onu tehdit etmekte, böylece yardımın yeniden başlamasını sağlamaya çalışmaktadırlar. Bu tehditler şunlardır:

1 — Amerika ile yapılan ikili anlaşmalar gözden geçirilecek, hattâ gerekirse feshedilecektir. Ve buna bağlı olarak ülkemizdeki Amerikan üslerinin varlığına son verilecektir.

2 — Türkiye limanlarını Amerikan 6. Filosunun ziyaretlerine izin verilmeyecektir.

3 — Türkiye 16 tümeninden bir kısmını ya da tamamını NATO emrinden çekebilecektir. Bu durum NATO ittifakının güney kanadında doldurulması imkânsız bir boşluk yaratacaktır.

4 — Askeri yardımın kesilmesi sonunda ABD ile ticari ve kültürel ilişkilerimiz etkilenebilecektir.

5 — Askeri konulardaki ihtiyacımız herhangi başka ülkeden sağlanmaya çalışılacak, bu durum siyasi değişikliklere neden olabilecektir.

Amerikan askeri yardımının kesilmesini yukarıdaki şekilde yorumlamak, ya meseleyi hiç bilmemekten ya da meselenin özünü gözlerden saklayıp, bir başka yolla sermayedarlara ve onların bağlı bulunduğu emperyalist-kapitalist sisteme hizmet etme gayretinden ileri gelmektedir.

AMERİKAN YARDIMININ KESİLMESİNİN GERÇEK SEBEBİ NEDİR?

NATO askeri ittifakı ve Amerika tarafından çeşitli ülkelere yapılan askeri yardım «soğuk savaş» döneminin bir uygulamasıdır. Sosyalist ülkelerin yoğun çalışmaları ve dünya halklarını «barışa» inandırmalarıyla, ayrıca kapitalist sistemin kendi açmazlarının zorunlu kılmasıyla «soğuk savaş» politikasından «yumuşama (Detant)» politikasına bir geçiş olmuştur. ABD ile Sovyetler Birliği arasında nükleer bir savaşın önlenmesi konusunda «nükleer bir denge» oluşmuştur. Bunun içindir ki nükleer silâhlanmada bir sınırlama, bunun yerine klâsik silâhlanmada bir artış söz konusudur. Nitekim bundan bir süre önce Amerika, Türkiye dahil olmak üzere Avrupa'daki nükleer taktik silâhları önemli ölçüde azaltmayı planlamış ve bu durumu NATO savunma bakanlıklarına bildirmiştir. Buna göre, konvansiyonel silâhlara daha fazla ağırlık verilecek ve nükleer taktik silâhlar gerekli görüldüğü zaman getirilip kullanılabilecektir.

«Yumuşama» sürecinin NATO'nun bugünkü yapısını gereksiz hale getirdiği ve askeri bakımdan NATO'nun Türkiye'ye eskisi kadar ihtiyacı kalmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim Amerika'lı senatör Humphrey, açıkça «NATO ittifakının yeniden gözden geçirilmesini» istemiştir.

Bütün bunlar gösteriyor ki : — Amerika, Türkiye'de bulunan Amerikan üslerindeki nükleer silâhların geri alınmasından yanadır. Bunu sağlamak için ikili anlaşmaların bile feshine esasta itiraz etmiyecektir. Sadece gözetleme ve dinleme üslerinin bulunmasıyla yetinecektir.

— Türkiye'nin NATO içinde 16 tümenlik kara ordusu bulundurması artık Amerika'nın çıkarları için çok gerekli değildir. Amerika savaş planlarını Kıbrıs adasına, adalara ve denizlere kaydırmıştır. Kıtalar arası füzeler, kara ordularının önemini azaltmıştır. O kadar ki, Amerika kendisi Avrupa'da bulunan silâhlı kuvvetlerinin mevcudunu azaltmak istemekte hattâ tamamını çekeceğini ileri sürmektedir.

— Bunlara bağlı olarak Amerika, askeri masrafların yükünü diğer kapitalist ülkeler arasında paylaştırmak istemektedir. Bunun için Avrupa kapitalist ülkelerine devamlı baskı yapmaktadır. Son kararı ile Türkiye'yi de aynı duruma itmektedir.

— Kapitalist sistem içinde kaldıkça bütün bunlara Amerika'nın bir itirazı yoktur. Türkiye'nin Batı Avrupa kapitalist ülkeleri gibi siyasi ve ekonomik anlamıyla kapitalist sistem içinde yer alması yeterlidir. Artık askeri bir bağımlılık içinde, özellikle nükleer silâhları bulundurması yönünden bir önemi kalmamıştır.

Ayrıca yardımın kesilmesine gerekçe olarak gösterilen Türkiye'nin Kıbrıs harekâtına, Amerika'nın itirazı olduğunu düşünmek, burnunun ucunu görememektir. Kıbrıs'ta olanlar, tamamen Amerika'nın istediği biçimde olmaktadır. Şimdilik Kıbrıs'ta federe Türk devleti kurulmuştur. Yunanlılar da federe Yunan devleti kurmazsa o zaman Kıbrıs Türk devleti federe olmaktan çıkacak, müstakil bir devlet olacaktır. Bunun sonunda Yunanlılar da Kıbrıs'ın kalan kısmında Yunan devleti kurmak zorunda kalacaklardır. Böylece fiilen gerçekleşen taksim, hukuken de gerçekleşmiş olacaktır. «Taksim» ise, Amerika'nın baştan beri istediği ve bizi ittiği yoldur.

AMERİKAN YARDIMININ KESİLMESİNİN GETİRECEĞİ SONUÇLAR

— Bütün sızlanmalarına rağmen Türkiye sermayedarları yardımın kesilmesinden fazla rahatsız değil, tam tersine bir açıdan memnundurlar. Çünkü bu yardımın kesilmesiyle birlikte «ulusal savaş sanayii» kurmak fikri ön plâna çıkmış ve ağırlık kazanmıştır. Bütün kuruluşlar yerli savaş sanayiinin kurulmasından yanadırlar. İşçi sendikaları bile böyle bir sanayiin kurulması için işçilerden para kesmektedirler. Böylece Türkiye sermayedarları, yabancı sermayedarlarla birlikte silâh fabrikaları kuracaklardır. «Bu dava milli bir davadır» diyerek, fabrikalarda işçiler düşük ücretle çalıştırılabilecek, «grev yasağı» konulacaktır. Böylece işçilerin ve bütün halkın sırtından birkaç silâh fabrikatörü yeni yeni milyonlar vuracaklardır.

— Verimsiz bir sanayi olan silâh sanayiine fonların akıtılması, halkın tüketim maddeleri bulmasında yeni yeni zorluklar yaratacak, «yok»lar artacaktır.

— Daha şimdiden Kıbrıs Türkiye'ye günde 30 milyon liraya mâl olmaktadır. İşsizler ordusu büyümekte, ana gıda maddeleri bulunmamaktadır. Bu yüzden yeni zamlar, yeni vergiler en kısa zamanda kendini gösterecektir.

NE YAPMALI?

Türkiye işçi sınıfı, ilericiler ve aydınlar büyük bir yanılgıya itilmektedir. Özellikle işçi sendikalarının sermaye politikasına alet olması endişe vericidir. Türkiye işçi sınıfı, onun ekonomik örgütleri, demokratik kuruluşlar aşağıdaki hedefler için aktif mücadele yürütmelidirler:

- — Amerikan askeri yardımının yeniden başlamasına karşı çıkılmalıdır.
- — Amerika ile yapılan ikili anlaşmaların tamamı feshedilmeli, Türkiye'deki Amerikan askeri üslerinin tamamı kaldırılmalıdır.
- — Türkiye, NATO'nun askeri ve siyasi yönünden ayrılmalıdır.
- — Detant içinde «barışçı» bir dış politika izlenmelidir.
- — Sosyalist ülkelerle, ekonomik, ticari ve kültürel ilişkiler geliştirilmelidir.
- — Savunma ve savaş giderleri azaltılmalı, bunun yerine sosyal hizmetlere daha fazla fon ayrılmalıdır.
- — Sermayedarların «savaş sanayii» kurulması yolundaki propagandalarına şiddetle karşı çıkılmalıdır.
- — Emperyalizme karşı mücadele sadece Amerika'ya, NATO'ya ya da Avrupa kapitalist ülkeler topluluğuna karşı yürütülen mücadele değildir. Kapitalizmin kendisine karşı, yerli ve yabancı sermayedarlara karşı mücadele birlikte yürütülmelidir. Yabancı sermayeye ve Amerika'ya karşı mücadele vermenin, kapitalizme karşı mücadele vermeden mümkün olmayacağı bilinmelidir.

İ. KAFKASLI

Kapitalizm Kitleleri Yoksulluğa İtiliyor

- *Orta Tabaka Hareketleri Çoğalıyor.*
- *Orta Tabakalar Kpaitalizmden Daha Fazla Pay İstiyor.*
- *Teknik Elemanler ve Öğretmenlar Sendikalaşmak İstiyor.*

Eczacı Direnişleri Sürüyor

Son ilaç fiyatları ayarlaması ile eczacılar arasında başlayan huzursuzluk çeşitli biçimlerde devam ediyor. Eczacıların direnişleri, bilindiği gibi ilç satışlarından eczacılara kalan kârın azaltılması nedeniyle başlamıştı. Eczacılar kârlarının indirilmesiyle ilgili olarak Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığını suçlamışlar ve şunları demişlerdir: Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ilaç fiyatlarını yükseltmek ve eczacı kârlarını azaltmakla, ilaç piyasasına hakim ilaç firmalarının (yani ilaç tekellerinin) daha fazla kâr etmesini sağlamıştır.

Görüldüğü gibi tekelci sermaye aracılara verdiği payı azaltıyor, eczacılar ise kâr oranlarının düşmesina karşı çıkıyorlar. Ve bu nitelişi ile eczacıların mücadelesi, kapitalizmin özüne yönelik olmayıp, ondan pay alma mücadelesidir.

Küçük Esnaf Yok Oluyor

İzmir Tüccar ve Küçük Sanayiciler Derneği Başkanı Musa Köstepen basına verdiği demeçte;

...

a) Ocak 1975'de protesto edilen senetlerin rekor seviyeye ulaştığını ve yalnız Ocak ayında 500 firmanın kepenklerini kapayarak ticareti terk ettiğini söylemiştir.

Musa Köstepen, buna sebep olarak; ticaret piyasasının her dalına hakim olan, onu kontrol etmeye başlayan büyük ticaret firmalarının küçük esnafa tanıdığı kâr haddini (kâr yüzdesini) her gün azaltmasını göstermiştir.

Dernek başkanı, «bu durumda, ORTA SINIF ORTADAN KALKIYOR diyebiliriz» demiştir.

Küçük Üreticiler Borç İçinde

Bilindiği gibi bu yıl ülkemizde rekor seviyede pamuk üretimi olmuş ve üreticimizin yüzü gülecek diye çok söylenmiştir. Sermaye basınında ise pamuk taban fiyatları çok yüksek diye birçok yaygaralar çıkarılmıştır.

Fakat pamuk satışa çıktığında, küçük üreticilerin pamuklarını yükledikleri kamponların, satış şubesi önünde başlayan kuyrukların boyu kilometrelerin geçti. Devlet alımlarının yavaş yürütülmesi, pamuk tüccarlarının da pamuğu yok pahasına almak istemesiyle, pamuk üreticisi zor duruma düştü. Ve üreticiler bu durumda zirai borçlarının ertelenmesini istemek zorunda kalmışlardır.

Görüldüğü gibi, kapitalist ekonomi içinde yüksek taban fiyatları küçük üreticilerin yaşam seviyesini yükseltmeye yetmemektedir.

Öğretmen Hareketleri Giderek Yaygınlaşıyor

Her gelen siyasi iktidarın öğretmen sorunlarına çözüm getirmemesi, aksine giderek durumlarının kötüleşmesi, öğretmen hareketlerini arttırıyor. Ayrıca belli bir kültür seviyesi olan öğretmenler, kapitalist toplumdaki baskı ve haksızlıklardan da tedirgin oluyor.

15 Şubat'ta yapılan Türkiye çapındaki öğretmen (TÖB-DER) toplantıları bu rahatsızlıkları ülke çapında açığa vurmuştur. Bu hareketler bazı İşçi Sendika liderleri tarafından da desteklenmektedir.

TÖB-DER Merkez Yürütme Kurulunun yayınladığı bildiride özetle şunlar söylenmiştir:

- Hayat pahalılığının artmasıyla öğretmenlerin de yaşayan açlar topluluğuna katıldığı.
- Pahalılığın sebebinin emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri olduğu.
- Öğretmenlerin sorunlarını çözebilmeleri için toplu sözleşmeli ve grevli sendika kurması.
- Öğretmenlerin mücadelesinin ekonomik ve demokratik mücadele olduğu.

Teknik Personel Mağdur Ediliyor

Tüm Teknik Elemanlar Derneği (TÜTED) İstanbul ve İzmir'de düzenlediği panelde; elemanların çalışma şartları ve yaşama koşullarının kötülüğü nedeniyle zor durumda olduğu ve tek çözüm yolunun sendikalaşmak olduğu belirtilmiştir.

Köylü Hareketleri Sürüyor

- Konya Ereğli'sinin Yellice Köyünde görev yapan Toprak Tevzi Komisyonu'na, bazı köylüler karşı çıkaark görev yapmalarını engellemiştir. Mahkemeye verilen 20 köylünün 10 u mahkemece tutuklanmıştır.
- Gaziantep Organize sanayi bölgesi olarak seçilen Şam köyü mezrasını işgal eden köylüler, incelemeye gelen heyeti köye sokmamışlar ve arazi sahibi ile memurları dövmüşlerdir.

Daha sonra jandarmalar himayesinde köye giden heyete, başta köy muhtarı olmak üzere 80 kadar köylü taş ve sopalarla saldırmıştır. Jandarmalar havaya ateş açarak topluluğu dağıtmışlar ve daha sonra 10 köylü yakalanarak göz altına alınmıştır.

- Gaziantep Oğuzeli ilçesine bağlı İkizkuyu köyünde, başka köyden kişilerin toprak kiralamasına karşı çıkan köylüler, arazi kiralayanları köye sokmamışlardır. Köye jandarma himayesinde girmek isteyen bu şahıslar İkizkuyu köylülerinin saldırısına uğramışlar ve olaylar sonucunda 9 köylü gözaltına alınmıştır.

TÖB - DER'in Toplantılarında Olaylar Çıktı

TÖB-DER'in 51 ilde düzenlediği «Pahallılığı ve faşizmi protesto» toplantıları sırasında Malatya, Maraş, Tokat, Muş, Urfa illerinde kanlı olaylar meydana gelmiştir.

15 Şubat Cumartasi günü yapılan toplantılarda çıkan olaylar özellikle Malatya'da büyük boyutlara ulaşmış ve resmi açıklamalara göre iki kişi ölmüş birçok kişi yaralanmış ve 284 kişi gözlatına alınmıştır.

Cumartesi günü başlayan olaylar pazar günü de devam etmiş ve çatışmada tabanca, bıçak ve sopalar kullanılmıştır. Toplantılara saldıranların komandoların öncülüğündeki gruplar olduğu bildirilmiştir.

Son yaşanan, bu olayla, işçi sınıfının fiili ve siyasi öncülüğü olmadan yürütülen demokratik mücadelenin güçsüz kalacağı bir kere daha doğrulanmıştır. Bu tür olaylarla meydana gelen anarşi sermayadar sınıfın yani birtakım baskılar getirmesine imkan sağlayacaktır.

ZONGULDAK TÖB-TER TOPLANTISINDA NELER KONUŞULDU.

15 Şubat'ta şehrimizde yapılan Töb-Der toplantısında, çeşitli kişiler söz almış ve birtakım meseleler hakkında görüşlerini söylemiştir. Aşağıda bu konuşmaların bir özeti yer almaktadır.

Ahmet Karakaş (Töb-Der Zong. Şube Bşk.) : Pahalılık kapitalizmin özünden gelir, kapitalizm yok olmadıkça pahalılık sürecektir.

Kadir Şener Yalçın (Töb-Der Bartın Şube Bşk.) : Toplumsal gelişmede tarih, öncelikle öğretmenlerden ne yaptıklarının hesabını soracaktır. Bu yüzden öğretmenler halka bilgi götürmede öncülük görevi yapmalıdır.

Ali Koçal (Zonguldak Töb-Der Şb. Yön. Kurulu Üyesi): Öğretmenin sorunu toplumun en önemli sorunudur.

Hasan Bingöl : Faşizm, bunalım anlarında emekçi kitlelerini ezmeye çalışmak için getirilir. Faşizm eşitliğe ve demokrasiye karşıdır. Bu durum; orta sınıflar ve büyük burjuvazi tarafından istenir. Faşizm'le mücadele antifaşist cepheyle olur ve bu cephenin öncü gücü işçi sınıfıdır.

Hayrettin Özyurt (Selüloz-İş Çaycuma Şube Başkanı) : Öğretmenler toplumun en dinamik kesimidir. Öğretmenler; ekonomik ve siyasal mücadeleyi çok iyi bilmekte ve birleştirmektedirler.

Ramazan Aydemir (E.K.İ. de Başmadenci) : Toplantıya katılanları iş kazasında ölen maden işçileri için saygı duruşuna davet etti. Toplantıda temsilci bulundurmayan Zonguldak Maden İşçileri Sendikası yöneticilerini kınadı.

YORUM

ÖNCÜ SINIF İŞÇİ SINIFIDIR

Son yıllarda toplumsal hareketler hızla artıyor. İşçi sınıfı hareketlerinden başka, özellikle orta tabaka hareketleri de görülüyor. Köylüler toprak işgal ediyor. Küçük esnaflar ve üreticiler mitingler yapıyor. Öğrenciler, öğretmenler bildiri yayınlıyor, gösteri yürüyüşleri ve toplantılar yapıyor. Orduda subay ve assubaylar çeşitli biçimlerde hareketler yapıyor. Eczacılar, avukatlar, hakimler ve teknik elemanlar çeşitli gösteriler yapıyorlar.

Orta tabakaların çeşitli kesimlerinden gelen istekler şu noktada yoğunlaşıyor: Ekonomik ve toplumsal durumlarının gittikçe kötüleşmesini protesto etmek.

Bu hareketlerin bazıları, hoşnutsuzluklarının nedeni olarak mevcut kapitalist yapıyı gösteriyor. Bazıları, sebebi keşfedememenin huzursuzluğu içinde, bilinçsiz davranış ve önerilerde bulunuyorlar. Kısaca söylersek, bütün bu hareketlerin birbirinden kopukluğu, aynı fikri paylaşmamaları ve hareketi eylem ve düşünce olarak yürüten, yönlendiren bir öncünün olmayışı hemen görülüyor.

Bizce, orta tabakaların toplumsal ve ekonomik durumlarının giderek kötüleşmesinin nedeni şu; Ülkemizde kapitalizm hızla gelişiyor. Zenginlikler, sermaye, giderek daha az kişilerin ve grupların elinde toplanıyor. Yani kapitalizm, teeklci kapitalizm oluyor. Güçlenen tekeller devlet üzerinde ve ekonominin tümü üzerinde kontrolunu kuruyor. Ve tekelci sermaye kendisinin dışındaki toplumsal katları giderek hızlanan şekilde, ücretli ve aylıklı köleleri haline getiriyor. İşçi sınıfının sömürüsünden elde edilen değerden (artı-değer) bu tabakalara daha az pay veriyor.

Buna karşı, bu tabakalardan, özellikle öğretmenler ve teknik elemanlardan bazıları gerçek kurtuluşlarının sosyalizmde olduğunu daha fazla görüyor ve bunun için mücadele vermeğe çalışıyorlar. Ama işçi sınıfı hareketinden kopuk olarak mücadele veriliyor. Bu tabakaların bazıları ise «eski güzel günleri» geri getirmeyi hayal ederek umutsuzca çabalıyor.

Bütün bunlara karşı bizim diyeceğimiz şu; Orta tabakaların eski güzel günlerini geri getirme çabaları sonuç vermeyecektir. Aksine bu tabakaların durumu daha da kötüleşecektir. Bunun yanında, kurtuluşlarının sosyalizmde olduğunu gören, fakat işçi sınıfının fiili öncülüğü ve gücü olmadan bilinçsizce sürdürülen mücadeleler de sonuçsuz kalacağı gibi, önemli zararlar getirecektir. Ve tekelci sermaye, bütün bu hoşnutsuzluktan doğan hareketleri, kendi amaçlarını gerçekleştirmek için basamak olarak kullanacaktır. Nitekim TÖB-DER'in ülke çapında tertiplediği toplantılara, tekelci sermayenin partisi olma yolundaki CHP sahip çıkarak, onların gücünü kendi iktidarı için arkasına almıştır.

Bunlardan çıkan sonuç şudur: Öncelikle işçi sınıfının bağımsız siyasi hareketi gerçekleştirilmelidir. Bunun için de kapitalizmin sömürüsüne, baskısına ve zulmüne hayır diyen, onun yerine sosyalizmi kurmak için mücadele verdiğini iddia eden kişilerin, bu doğrultuda hareket etmeleri, işçi sınıfına sosyalist siyasi bilinç götürmeleri, doğru olan tavırdır.

FAŞİZM NEDİR?..

- **Faşizm Gelişen İşçi Sınıfı Hareketine Karşı Tekelci Sermayenin Tepkisidir**
- **Faşizm Desteğini Orta Sınıflardan Alan Bir Kitle Hareketidir**
- **Faşizm Tekelci Sermayenin İşçi Sınıfı ve Diğer Halk Kitleleri Üzerindeki Açık Baskıya Dayanan Kanlı Diktatörlüğüdür**

Faşist devlet, serbest rekabet dönemindeki kapitalizmin «Ekonomiye karışmayan devlet»ine karşı tekelci kapitalist dönemde ekonomiye tekeller yararına yön verecek devlet olarak ortaya çıkar.

«Kapitalizmin demokratik zıtlıklarını ancak devlet giderebilir. Faşist devlet milleti organize eder, ama fertlere kâfi derecede meydan ve hareket serbestisi verir.» (Benito Mussolini, Faşizm. s. 7)

Faşizm, gelişen işçi sınıfı hareketine karşı tekelci sermayenin bir «kurtarıcı formülü olarak» ortaya çıkar. İşçi sınıfı hareketinin, burjuvaziye karşı mücadelesinin siyasal boyutlara ulaşması ve işçi sınıfının kurtuluş yolunda burjuva devlet düzeninin ortadan kaldırılması için mücadelesi, faşistler tarafından genel olarak devlete karşı bir mücadele imiş gibi gösterilir. Ve faşizm, genel olarak devlete sahip çıkma maskesi altında burjuva devlete sahip çıkar. Hattâ daha da ileri giderek, devlet gücünü, burjuvazinin küçük bir kesimi, tekelci kesiminin gücü ile birleştirir.

«Sosyalizm, tarihi hareketi sınıf mücadelesinde dondurur, sınıfları ekonomik ve moral bir tek realite (gerçeklik) halinde kaynaştıran devleti tanımaz.» (Benito Mussolini. Faşizm, s. 7, 8)

Faşizm, orta sınıfların (küçük sanayici, tüccar, esnaf, köylü, serbest meslek sahipleri vs..) hareketi olarak ortaya çıkar. Bu sınıflar, gelişen tekeller karşısında günden güne ortadan yok edilme tehdidi altında kalırlar. Bu nedenle bu sınıflara dayanan siyasal partiler, tekellere karşı mücadeleye girişir. Orta sınıflara dayanan faşist hareketin bu özelliği, onu bir takım sosyalist sloganlara yaklaştırır. Hattâ bu partiler adlarına «İşçi Partisi» bile derler. Görünürde faşist partiler, sermaye basını tarafından «sol» partiler olarak nitelenir. Bu nedenle siyasal bilince ulaşmamış milyonlarca işçi, bu gibi partilere oy verir, onların peşinden gider. Eğer bir ülkede işçi sınıfı partisi yoksa ya da gücü zayıfsa bunun oranı daha da artar .

Faşist partilerin bu görünüm içinde olmaları onların tekellere karşı çıkmalarından ileri gelir .

NASYONAL (MİLLİYETÇİ) SOSYALİST ALMAN İŞÇİ PARTİSİ (NAZİ PARTİSİ) PROGRAMINDAN ÖRNEKLER:

Madde 11 — Emeksiz kazanılmış gelirler kalkacak.

Madde 12 — Tröstler (Tekeller) devletleştirilecek.

Madde 13 — Devlet büyük sanayiin kârlarına katılacak.

Madde 14 — Toprak kiraları ve toprak üzerindeki spekülasyon kalkacak.

Madde 16 — Sağlam bir orta sınıf yaratılması gerektiğinden bütün mağazalar kamulaştırılacak ve az bir ücretle küçük tüccarlara kiralanacak.

Madde 18 — Hainler, tefeciler ve çıkarcılar ölüm cezası ile cezalandırılacak.

Madde 25 — Kuvvetli merkezi bir devlet kurulacak.

(William Shirer. Nazi İmparotrluğu. c, I, s, 79)

Faşist partilerin bu özelliği, başlangıçta, sermayedarlar tarafından kuşku ile karşılanmalarını yaratır. Ancak bu partilerin halk kitleleri tarafından geniş ölçüde ilgi görmesi ve kapitalizmin ortadan kaldırılmasını amaç edinmemeleri, büyük sermayedarları bu partilere yanaştırır ve paraca besleyerek kendi istedikleri yöne çevirmelerini sağlamaya imkân verir.

FAŞİZMİN KİTLE DAYANAĞI

Faşizmi bir-iki gözü dönmüş generalin, ya da yüksek rütbeli subayın askeri darbesinden ibaret görmek yanlıştır. Faşizm bilinen anlamıyla bir orta sınıf hareketidir. Nitekim, Almanya'da faşizmi getiren Nasyonal Sosyalist Alman İşçi (Nazi) Partisi 1932 de yapılan seçimde 13 milyon oy almış. 608 sandalyalık Alman Parlamentosunda 230 sandalya kazanmıştır. Hitler Başbakan olarak atandığından Alman Parlamentosunda Nazi Partisi çoğunlukta idi. Ama salt çoğunluğu temin edemediğinden ilk Nazi hükümeti bir azınlık hükümetiydi.

Resimde Nazi Partisi vaadlerinin ardından giden milyonlarca Alman Hitler ve diğer Nazi ileri gelenlerine bir gösteride tezahürat yaparken görülüyor.

«Parasızlık kronik bir hastalık haline geldi. Büyük bir kampanyayı gerçekten yürütecek paramız yok. Birçok burjuva çevreleri greve katılmamızdan korktular. Bir takım parti arkadaşlarımız bile şüpheye düştüler.»

(Göbbels — Nazi Partisinin ileri gelen liderlerinden — tuttuğu günlük notlarından: 1 Kasım 1932)

NOT : Bu günlükten 5 gün sonra, 6 kasım 1932'de yapılan seçimlerde Nazi Partisi 11 milyon oy aldı. Ve daha sonra Almanya'nın en büyük ¦ Çelik, kömür, otomobil tekelleri bu partiye milyonlarca mark yardımda bulundular.)

Faşist partiler, her zaman demokrasiye doğrudan doğruya cephe almazlar. Örneklersek, Mussolini, İtalya'da demokrasiye açıktan açığa karşı çıkıyordu. Çünkü, geniş halk kitlelerinin yapılan seçimlerle iktidara getirdiği burjuva partilerinin vaatlerini tutmamaları ve üst üste gelen buhranlar, bu kitlelerin demokrasiye olan inancını sarsmıştı ve Mussolini bu durumdan istifade ederek demokrasiye açıktan savaş ilân etmişti.

Ancak, faşizmin «demokrasi» ve «barış»ı korumak adına geldiği yerler de vardır.

«Hareketimizin kuvvet kullanmaya ihtiyacı yoktur. Alman ulusunun fikirlerimizi anlayacağı gün gelecektir. O zaman arkamda 35 milyon Alman bulunacaktır... Anayasanın sağladığı haklara sahip olunca, doğruluğuna inandığımız yolda devleti yeniden kuracağız.»

(Adolf Hitler. 1930'da Nazi Partisi aleyhine açılan davada tanık olarak verdiği ifadeden.)

Not : Nazi Partisi gerçekten de 11 milyon oy almış, hatta oyları 1933'te 13 milyona yükselmiştir. Ve Hitler, Çekoslovakya'yı işgal ederken şöyle diyordu:

«Slovakya'nın bağımsızlığını görmekten memnun olacağım... Almanya, bağımsız bir Slovakya'yı, herhangi bir zamanda, hattâ bugün bile garanti edebilir.»

(William Shirer. Nazi İmparatorluğu. c. II, sayfa 691)

Not : Hitler, Polonya, Fransa ve Belçika'yı işgal ederken de bu ülkelere «Barış ve bağımsızlık» getirmekte olduğunu söylüyordu.

FAŞİST UYGULAMA

Faşizm, insanlara refah ve mutluluk vaadleriyle kitleleri peşinden çeker. Bu siyasal rejim kurulduğunda, ilk zamanlar gerçekten işsizliğin belli oranda önlendiği, gelirlerin belli oranda arttığı görülür. Ancak bu durum uzun sürmez. Çünkü faşizm, başka ülkelere saldırmayı amaçladığından devamlı olarak silâh sanayiine ağırlık verir. Kurulan silâh fabrikaları işsizliği önler gibi görülür. Ama, üretilen silâhlar da bir kere kullanılmaya başlayınca yine en büyük darbeler fabrikalarda silâhların üretiminde çalışan işçilere yönelir. «Milletin refahı herşeyin üstündedir» yurtturmacasıyla işçilerin en küçük ekonomik isteklerine bile karşılık verilmez. İşçi sınıfının üzerinde baskılar ağırlaşır. Artan sömürü ve zulme karşı direnen işçiler derhal ipe çekilir. İşçilere, aydınlara, zulme başkaldıranlara en hayvanca muameleler reva görülür.

İşte resimde Nazizme başkaldıran işçilerden bazılarının ipe çekilişi görülüyor.

FAŞİST UYGULAMA NELER YAPTI

İŞÇİLERE

Faşizmin en büyük zulmü işçiler üzerinde toplandı.

— «Sınıf mücadelesi yok, milli bütünlük var» adı altında işçilerin işverenlerden ücret talepleri önlendi. Faşist devletin sermayedarların ve faşist uygulamayı kabul eden sendikacıların bir araya geldiği «Ücret düzenleme korperasyonları» kanalıyla ücretler sermayedarların istediği seviyede tutuldu. Karşı çıkan işçiler kurşuna dizildi.

— Almanya'da Naziler iktidara geldikten iki üç ay sonra 1 Mayısın işçiler tarafından kutlanmasına izin verdi. Hattâ teşvik ettiler. Ancak, kutlama töreninin bitiminden sonra evlerine dönen işçi liderleri yüzlerce sendika yöneticisi Nazi Polis şefleri tarafından gizlice tutuklandılar. Ve arkadaşları bir daha onların yüzlerini göremedi.

— Bütün sendikalar kapatıldı. Çıkarılan bir kanunda şöyle deniyordu: «İşveren memurların ve işçilerin durumundan sorumlu; memur ve işçiler de işverene TAM İTAAT ETMEYE MECBURDUR.»

— Almanya'da Nazilerin iktidara gelişinden iki yıl sonra (1933-1935) işçilerin milli gelirdeki payları % 3,3; daha sonraki yıllarda ise yarıyarıya düştü. Ancak işçilerin aldıkları ücretin % 35'i vergi ve diğer yardım derneklerine cebren kesiliyordu.

— Nazi yönetimine karşı çıkan işçiler bizzat bu parti tarafından atanmış yargıçlar tarafından yargılanıyor ve istisnasız mahkûm ediyorlardı.

— Bunun gibi, İtalya'da ve daha sonra faşizmin yaygınlaştığı Bulgaristan, Avusturya, Çekoslovakya ve Polonya gibi ülkelerde de aynı durum, işçileri sanayi partronlarına esir eden siyasal durum doğdu.

ORTA TABAKALARA VE BÜYÜK SERMAYEYE

— Faşist yönetimin kurulduğu bütün ülkelerde istisnasız, «Tekelleşme» teşvik edildi. Almanya'da tekellere katılmayan imalathaneler kapatıldı. 1937 lerin parasıyla 200 bin dolardan az sermayesi olan şirketlere kurulma izni verilmedi. İtalya ve diğer ülkelerde büyük sanayilerin bir araya gelerek bütün sanayii denetlemeleri ve istedikleri yönde üretim düzenlemeleri sağlandı. Küçük işletmeler devlet eliyle kapatıldı.

— Buna karşılık üretimde tekelleşme teşvik edildi. Sanayide, tarımda ticarette ve bankacılıkta tekellere önem verildi.

— Köylüye vaadedilen toprak reformu yapılmadı. Aksine küçük topraklara el konularak «Verimliliğin artması için» büyük çiftçilere devredildi.

FAŞİZM NE DEMEKTİR?

Faşizm deyiminin tarihsel bir kaynağı vardır. Bu deyim Roma İmparatorluğu zamanında yüksek memurların koruyucularının ellerinde taşıdıkları baltalara verilen «fasces» adından türetilmiştir. Bu baltalar devlet iktidarının sembolü sayılıyordu, sapları ince sopalarla sarılıp, sıkıca bağlanmıştı.

«Fasces» adından türetilen «faşizm» deyimi ile, İtalyan ulusunun bir otorite, devlet çevresinde sıkıca birleşip, toplanması belirtilmek istenmiştir.

Faşizm kelime anlamı budur.

NASYONAL SOSYALİZM NE DEMEKTİR?

«National» Fransızca bir kelime olup «Millet» anlamına gelmektedir. Almanya'da 1918 de kurulan «Alman İşçileri Partisi»nin adı 1920'de değiştirilerek «Milli Sosyalist Alman İşçileri Partisi» anlamına gelen «National Sosyalist Alman İşçi Partisi» adını almıştır. Liderliğine eski bir onbaşı olan Adolf Hitler getirilmiştir.

BERBEROĞLU «GÖÇÜK»LE İLGİLİ SORUNLARIMIZI CEVAPSIZ BIRAKTI

İşveren suçu işçilere yüklüyor

● GAZETEMİZİN SON GÖÇÜK OLAYLARI ÜZERİNDE ISRARLA DURMASI ÜZERİNE E.K.İ. MÜESSESE MÜDÜRÜ, ZONGULDAK'TA İLK DEFA OLARAK «BASIN TOPLANTISI» YAPMAK ZORUNDA KALDI.

● BERBEROĞLU, BİR SORUMUZ ÜZERİNE MADEN İŞÇİLERİNİN 8 SAATTEN FAZLA ÇALIŞMADIKLARINI VE İŞÇİLERE VERİLEN İŞLERİN 8 SAAT İÇİNDE BİTEBİLECEĞİNİ İDDİA ETTİ.

Resimde Ereğli Kömürleri İşletmesi Müessese Müdürü Ahmet Berberoğlu Basın toplantısında görülüyor.

E.K.İ. Müessese Müdürü Ahmet Berberoğlu, Havza'da meydana gelen son «göçük» olayları ile ilgili bilgi vermek üzere bir basın toplantısı yaptı.

Müessese Müdürü, toplantıda gazetecilere yaptığı açıklamada kömür havzamızın jeolojik özelliğinden dolayı yoğun bir mekanizasyona gidilemediğini, havzanın bu özelliğinden dolayı «Ocaklarımızda vuku bulan iş kazaları öteki ülkelerle kıyaslandıkta bir ölçüde bizde daha fazla olması doğaldır» demiştir.

Daha sonra Müessese Müdürü ile arkadaşımız arasında şu konuşma geçmiştir:

SORU : Bizdekine benzer kömür havzalarına dünyanın başka hangi ülkelerinde rastlanmaktadır?

CEVAP : Almanya, Çekoslovakya gibi kara ülkelerinde.

SORU : Bu ülkelerdeki kaza ve ölü sayısı ile bizim havzamızdakilerin bir karşılaştırmasını verebilir misiniz?

CEVAP : Böyle bir karşılaştırma yapmadık.

SORU : 6 işçinin ölümüne sebep olan göçüğün bu ocakta «çift ilerletilmeli sistem» uygulanmasından ileri geldiği söyleniyor, ne dersiniz? Böyle bir sistemin uygulanması Nizamnamelere aykırı değil midir?

CEVAP : Bu olay hakkında tahkikat yapılmaktadır. Birşey söyleyemeyeceğiz. Son olay hakkında birşey söylemem mümkün değil.

SORU : Üretimde daha ileri teknik cihazlar kullanamaz mıyız?

CEVAP : Bu gibi mekanik araç ve gereçlerin yatırıldığı yerlerde uzun ömürlü üretim beklenir. Bizim şartlarımızda üretim uzun ömürlü olmadığından mekanizasyona gitmiyoruz.

SORU : İşyerlerinde iş güvenliği ve işçi güvenliğini denetleyen komiteler görevlerini yapıyorlar mı? Alınması gereken tedbirler size iletiliyor mu?

CEVAP : Bu komitelerin bana rapor vermelerine gerek yok. Onlar, gördükleri aksaklığı yerinde tespit edip tedbir alırlar. Kendilerinin insiyatifini aşan bir tedbir alınması durumu varsa bana bildirilir.

SORU : Şimdiye kadar size bu yolda bir istek, rapor geldi mi?

CEVAP : Gelmedi.

SORU : Bunu; işyerinde bütün emniyet tedbirlerinin alındığı anlamına kabul edebilir miyiz?

CEVAP : Elbette. İşyerlerimizde her türlü emniyet tedbiri alınmıştır.

SORU : EKİ işyerlerinde özellikle yeraltında 8 saatten fazla çalışıldığı ve verilen işlerin 8 saat içinde bitmesinin mümkün olmadığı söyleniyor, ne dersiniz?

CEVAP : Böyle bir şey yok. Havzada 8 saatten fazla çalışılmıyor. Verilen iş 8 saatte biter, bitiremeyen işçi dışarı çıksın.

SORU : Bir koğuşta 200 işçi yatırmak, işçi sağlığı Nizamnamesine uygun mudur?

CEVAP : ?.........

Kurtarma çalışmalarına katılan bir maden işçisi

MADEN İŞÇİLERİ :

«BİZE VERİLEN İŞİN 8 SAATTE BİTMESİNE İMKÂN YOKTUR»

Kazalar üzerine görüşlerini aldığımız maden işçileri ise gazetemize şunları söylediler:

«İlk bakışta kazalarda suç bizde imiş gibi görülür. Ama bize verilen işleri 8 saatte bitirmek zorunda tutulmaktayız. Bitmediği takdirde o ayki prim güme gider. Halbuki bize verilen işin 8 saatte bitmesine imkân yoktur. İşi bitirmeden ocaktan çıkamayız. Bazılarımız verilen işi 8 saatten daha kısa zamanda bile bitiriyor. Ama bunu yapmak için çok çalışması, dinlenme molası bile vermemesi gerekir.»

MADEN MÜHENDİSLERİ KAZALAR KONUSUNDA İŞVERENİ SUÇLADI

" Kaza Sorumluları, Üretime İnsan Hayatından Daha Çok Değer Verenlerdir ,,

ZONGULDAK MADEN MÜHENDİSLERİ DERNEĞİ BASIN BİLDİRİSİ

5 Şubat günü Üzülmez Bölgesi Dilâver ocaklarında meydana gelen göçük sonucu yedi işçimiz hayatlarını kaybettiler. Acımız sonsuzdur.

E.K.İ.'de her yıl meydana gelen yetmiş ölümlü ve binlerce ölümsüz kazadan, daha çok üretim yapmak için sorunlara çözüm getirmeyen E.K.İ. ile çalışma şartlarını denetlemeyen Zonguldak Maden İşçileri Sendikası sorumludur.

Neden?

1 — Ağır şartlarda çalışan işçilerin hergün (kalori, protein, vitamin ihtiva eden temel gıda maddelerine ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyaçları karşılanmayan işçilerin kaza yapması kaçınılmazdır.

2 — Ülkemizde okuma yazma oranı çok düşük olup, hiç okur yazar olmayan veya çok az okuyup yazan ve yeraltında hiç çalışmamış olanlara (asgari 15, azami 30 günlük) eğitim süresi yetersizdir.

3 — Son zamanlarda nezaretçi olanlar, kazmacı, domuz damcı gibi direkt üretim ünitelerinde çalışanlardan çok puantör, topoğraf, nakliyatçı gibi yan servislerden seçilmektedir. Dolayısıyla üretimdeki nezaret yetersiz kalmaktadır.

4 — Havzada maden mühendisi sıkıntısı çekilmektedir. Kadrolar doldurulmamakta, iş talebinde bulunanlara siyasi nedenlerle, kadroların dolu olduğu gerekçesiyle red cevabı verilmektedir. Halen çalışanlar üzerinde büyük baskılar kurulmakta ve ocak mühendisi arkadaşlara birden fazla görev verilmektedir.

5 — Teknik elemanların 657 sayılı Kanuna tâbi tutulması, yan ödemelerle tatmin edilme yoluna gidilmesi yanlıştır. Yeterli tecrübeyi kazananlar daha avantajlı şartlarla yurt dışına ve özel sektöre kaçmaktadır.

6 — Halen havzada uygulanmakta olan prodüktivite pirimi uygulaması yanlıştır. İşçiyi emniyetsiz bir şekilde çalışmaya zorlamaktadır.

Tekrar ediyoruz: Yıllardan beri göstermelik olarak üzerimize yıkılan işveren veya işveren vekili sıfatlarını reddederiz, bizler işverene işgücümüzü (beyin, beden) satan, karşılığında ücret alan işçileriz.

Yukarıdaki açıklamalarımızın ışığı altında; ÇALIŞANLAR, BU ŞARTLARDA HİÇBİR ZAMAN İŞ KAZALARINDAN SORUMLU TUTULAMAZLAR. SORUMLULAR, ÜRETİME İNSAN HAYATINDAN DAHA ÇOK DEĞER VERENLERDİR.

ZONGULDAK MADEN MÜHENDİSLERİ DERNEĞİ YÖNETİM KURULU

Kazalar - İşgüvenliği ve Fazla Çalışma Hakkında Görüşlerini Aldığımız Sendika Yöneticileri :

"DİLAVER GÖÇÜĞÜ KAZADEĞİL CİNAYETTİR" Dediler

Dilâver ocağında geçen hafta meydana gelen göçük üzerine Müessese Müdürü Ahmet Berberoğlu'nun yaptığı basın toplantısından sonra görüşlerini aldığımız Zonguldak Maden İşçileri Sendikası yöneticileri, gazetemize şunları söylediler:

Kemal Özer (Türkiye Maden İşçi Sendikaları Federasyonu Başkanı) : Bu olaylara 'kaza' denemez. Kimse alınmasın ama bu bir cinayettir.

Nazif Küçükkaya (Federasyon Karadeniz Bölge Temsilcisi): Dünyada bir ayakta hem ilerletilmeli, hem dönmeli sistemle üretim yapılan, başka ülke var mıdır? Müessese Müdürü önce bu soruya cevap vermelidir. 8 saatlik mesaiye gelince, bunu işçilerin bizzat kendilerine sormak gerekir. Baca ağzında duralım her çıkana soralım, yüzde kaçı 8 saat çalışmış, bakalım.

Nizamettin Özkan (ZMİS Genel Başkanvekili) — Kazaların sorumlusu işverendir.

Yusuf Ziya Kara (ZMİS Genel Sekreteri) — Genel olarak iş emniyeti ve iş güvenliği için yasaların ortaya koyduğu tedbirleri müessese bizzat kendisi almak zorundadır. Bütün bunlardan sonra kaza olursa kusur ancak o zaman işçide aranabilir. İşçilerin 8 saatten fazla çalışıp çalışmadığı konusuna gelince, bu konu, müessese aleyhine iş mahkemelerinde açılan davalarla sabittir.

Resimde arkadaşımız hastahanelerde işiçlerle görüşürken.

Gazetemiz hastahanelerde işçilerle görüştü

Hastahanelerdeki usulsüzlükler ve rüşvet olayları üzerine araştırma ve yayın yapan gazetemiz, hastahaneye giderek işçilerle görüşmüştür. Bu konuda işçiler yayınımızı doğrulayan sözler söylemiştir. «Hastahaneler konusunda yazdıklarınız doğrudur. Biz hastahaneye gittiğimizde, kendi hastahanemizde muayene olamıyoruz. Doktorlar en fazla 45 dakika ile iki saat arasında yüz civarında işçiyi muayene ediyor! Ne kadar hasta olursak olalım bize istirahat verilmiyor. Ancak öğleden sonraları özel muayenehanelerine gidersek o zaman bize istirahat veriliyor. Eğer biz, kendi hastahanemizde para ile muayene olacak olursak bu hastahaneye gelmemiz şart mı? Madem ki paralı muayene olacağız EKİ hastahanesi kapansın. Biz de özel doktora gideriz.»

İŞÇİ DAVASI / Zonguldak işçilerinin haftalık ekonomi ve politika gazetesi / Sahibi : Yıldırım Eryılmaz / Sorumlu Müdür : Orhan Zor / Yönetim Yeri : Nizam Cad. Birlik İş Hanı Kat: 3, No: 311 ZONGULDAK / Yazışma adresi : P.K. 68 — Zonguldak. Tel: 3886
Abone : Altı aylık 25 lira, yıllık 50 liradır.
Basıldığı Yer : Çark Matbaası - Ankara
Baskı Tarihi : 18.2.1975